

Dosarul nr. 3ra-363/2022
2-21004164-01-3ra-09042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: M.Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V.Negru, G.Dașchevici)

Î N C H E I E R E

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Crystalex Basic Works” ,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Crystalex Basic Works” împotriva Serviciului Prevenire și Combaterea Spălării Banilor cu privire la anularea deciziei,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 11 ianuarie 2021 SRL „Crystalex Basic Works” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, solicitând anularea deciziei de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-22-99d din 10 decembrie 2020.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, prin decizia de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-22-99d din 10 decembrie 2020, emisă de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, a fost sistată executarea tranzacțiilor persoanei juridice SRL „Crystalex Basic Works” pe un termen de 30 de zile.

Reclamanta considera că decizia contestată este ilegală și abuzivă, pasibilă anulării din următoarele motive.

Prin decizia de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte 03/2-22-99d din 10 decembrie 2020, emisă de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, a fost sistată, repetat, executarea tranzacțiilor persoanei juridice SRL „Crystalex Basic Works” pe un termen de 30 de zile. Temeiul de drept al emiterii acesteia, a constituit art. 33 alin. (4) din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu care în cazul stabilirii suspiciunilor pertinente de spălare a banilor sau de comitere a infracțiunilor asociate acesteia, de finanțare a terorismului sau a proliferării armelor de distrugere în masă, în baza

informațiilor parvenite în conformitate cu prevederile prezentei legi, inclusiv a solicitărilor autorităților competente din alte jurisdicții, în scopul aplicării măsurilor asigurătorii, Serviciul emite decizii de sistare a executării activităților sau tranzacțiilor suspecte, precum și decizii de sistare a bunurilor suspecte, pe un termen de până la 30 de zile lucrătoare, fapt despre care notifică persoana fizică sau juridică subiect al sistării.

Conform art. 34 din alin. (8)-(9) din aceeași lege, serviciul până la expirarea termenului din deciziile prevăzute la alin. (4), prin demers motivat, solicită instanței de judecată din raza teritorială în care își are sediul, prelungirea termenului dacă în carul investigațiilor financiare și al verificărilor sursei bunurilor utilizate în activități sau tranzacții, se confirmă suspiciunile, dacă Serviciul este în așteptarea răspunsurilor la solicitările efectuate pe cazul gestionat sau dacă proprietarul, posesorul bunurilor ori reprezentantul acestora, evită prezentarea informației complete cu privire la legalitatea sursei bunurilor care constituie obiect al verificării, precum și în alte circumstanțe care împiedică stabilirea sursei bunurilor care constituie obiect al verificării.

A relatat reclamanta că din analiza normei de drept invocate supra, rezultă expres că prelungirea termenului de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte poate avea loc în cazul întrunirii cumulative a următoarelor condiții și anume: a) doar în baza încheierii instanței de judecată; b) doar la demersul motivat al Serviciului, depus la instanța de judecată până la expirarea termenului din decizia inițială; c) doar în următoarele cazuri: dacă Serviciul în cadrul investigațiilor financiare și al verificărilor sursei bunurilor utilizate în activități sau tranzacții, se confirmă suspiciunile inițiale; dacă Serviciul este în așteptarea răspunsurilor la solicitările efectuate pe cazul gestionat; dacă proprietarul, posesorul bunurilor ori reprezentantul acestora evită prezentarea informației complete cu privire la legalitatea sursei bunurilor care constituie obiect al verificării; în alte circumstanțe care împiedică stabilirea sursei bunurilor care constituie obiect al verificării, iar decizia contestată nu întrunește cumulativ condițiile menționate și, prin urmare, contravine în mod direct legii.

A afirmat reclamanta că decizia contestată reprezintă un act administrativ, a cărui legalitate urmează a fi apreciată prin prisma normelor Codului administrativ. Față de actul administrativ defavorabil contestat în speță, sunt aplicabile exigențele stabilite de Codul administrativ referitor la condițiile de formă și conținut pe care trebuie să le întrunească un act administrativ. Noțiunea de act administrativ defavorabil este definită la art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, ca fiind orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, procedura administrativă este definită de art. 6 alin. (1) Cod administrativ, ca fiind activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

A menționat reclamanta că unul din principiile procedurii administrative, prevăzut de art. 31 Cod administrativ, implică obligația motivării actelor administrative individuale și operațiunilor administrative scrise.

A notat reclamanta că, din conținutul deciziei 03/2-22-99d din 10 decembrie 2020, se confirmă că autoritatea publică, contrar normelor de drept citate, a emis un act administrativ defavorabil SRL „Crystalex Basic Works”, însă fără indicarea temeiurilor de fapt ce au dictat emiterea acestui act și cu trimiterea de blanchetă la normele Legii nr. 308 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor.

A susținut reclamanta că actul administrativ emis de pârât la 10 decembrie 2020 în privința sa, cuprinde doar partea introductivă a actului și partea dispozitivă, nefiind posibilă determinarea circumstanțelor ce au dictat soluția în cauză. Într-un mod declarativ și iluzoriu, autoritatea publică a pretins că emiterea actului administrativ în cauză a fost necesară în legătură cu desfășurarea investigațiilor financiare pe cazul unor tranzacții cu indici înalți de suspiciune în spălare de bani.

A menționat că autoritatea publică pârâtă a dispus aplicarea unor măsuri asigurătorii în privința reclamantei, fără o percepție clară a situației ce ține de tranzacțiile acesteia și fără stabilirea suspiciunilor pertinente, deși potrivit art. 3 din Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017, prin activitate sau tranzacție suspectă se subînțelege activitate sau tranzacție cu bunuri sau bunuri ilicite, inclusiv cu mijloace financiare și fonduri, despre care entitatea raportoare cunoaște sau indică temei rezonabil de suspiciune că acțiunile de spălare a banilor, infracțiunile asociate acestora, acțiunile de finanțare a terorismului și a proliferării armelor de distrugere în masă sunt în curs de pregătire de tentativă, de realizare ori sunt deja realizate.

Din analiza acestei norme juridice reclamanta a dedus că nu orice activitate sau tranzacție suspectă poate constitui temei pentru emiterea deciziei de sistare a executării de către entitățile raportoare a activităților sau tranzacțiilor, ci doar acele activități sau tranzacții, despre care entitatea raportoare cunoaște sau indică temei rezonabil de suspiciune că acțiunile de spălare a banilor sunt în curs de pregătire, de tentativă, de realizare ori sunt deja realizate.

A conchis reclamanta că, pârâtul nu cunoaște și nu a avut o suspiciune rezonabilă despre careva acțiuni de spălare a banilor sau alte acțiuni asociate acestora în curs de pregătire, de tentativă, de realizare, inclusiv cu participarea SRL „Crystalex Basic Works”.

A notat reclamanta că emiterea repetată a deciziei de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-22-99d din 10 decembrie 2020 este o măsură asiguratorie repetată și abuzivă, ce încalcă dreptul de proprietate al reclamantei în privința banilor din cont.

Prin scrisoarea adresată pârâtului la 30 octombrie 2020 și prin cererea prealabilă din 05 noiembrie 2020 privind anularea deciziei nr. 03/2-22-86d din 28 octombrie 2020, a relatat în detaliu despre proveniența sumei de 11 270 000 lei, parvenită la contul său, însă argumentele expuse au fost neglijate. Prin aceleași acte au fost relatate eventualele consecințe financiare grave ce pot surveni în rezultatul emiterii de către pârât a deciziei nr. 03/2-2-86d din 28 octombrie 2020, iar prin cererea prealabilă adresată pârâtului la 17 decembrie 2020 a solicitat revocarea deciziei nr. 03/2-22-99d din 10 decembrie 2020, la care nu a primit nici un răspuns.

A solicitat reclamanta anularea deciziei nr. 03/2-22-99d din 10 decembrie 2020 de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte (f.d. 2-8).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Râșcani din 29 aprilie 2021, acțiunea înaintată de SRL „Crystalex Basic Works” a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 70).

La data de 21 mai 2021 SRL „Crystalex Basic Works” a contestat cu apel hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Râșcani din 29 aprilie 2021, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 105-106).

Din actele cauzei rezultă că hotărârea atacată cu apel a fost pronunțată la 29 aprilie 2021, apelul fiind depus prin intermediul oficiului poștal la data de 21 mai 2021, motiv pentru care instanța de apel a constatat că apelul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de legislația în vigoare.

Prin decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de SRL „Crystalex Basic Works” împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Râșcani din 29 aprilie 2021.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a invocat că obiectul controlului judecătoresc în prezenta speță, constituie actul administrativ individual defavorabil – decizia intimatului de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-22-99d din 10 decembrie 2020.

În acest sens, instanța de apel a reținut art. 1, art. 18 alin. (1)-(4), art.19 alin. (1) și (5) și art. 20 alin. (1) și (2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului (în redacția în vigoare la data emiterii deciziei contestate).

Din dispozițiile legale citate supra, instanța de apel a dedus că intimatul este abilitat cu dreptul de aplicare a măsurilor asiguratorii în cadrul realizării atribuțiilor sale, legea stabilind drept condiție pentru aplicarea acestora stabilirea suspiciunilor pertinente de spălare a banilor sau de comitere a infracțiunilor asociate acesteia, de finanțare a terorismului sau a proliferării armelor de distrugere în masă, în baza informațiilor parvenite în conformitate cu prevederile legii, inclusiv a solicitărilor autorităților competente din alte jurisdicții.

În acest scop intimatul este îndreptățit să emită următoarele decizii: - de sistare a executării activităților sau tranzacțiilor suspecte; și - de sistare a bunurilor suspecte.

În speță, instanța de apel a apreciat ca fiind eronat argumentul apelantului referitor la faptul că, decizia contestată în speță este o decizie repetată, emisă contrar prevederilor art. 33 alin. (8) și (9) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, asta deoarece instanța constată că obiectul deciziilor de sistare ale intimatului din 28 octombrie 2020, este distinct de cel al deciziei din 10 decembrie 2020, deoarece, în primul caz s-a dispus sistarea executării tranzacțiilor apelantei, iar în al doilea caz, s-a dispus sistarea bunurilor acesteia, astfel încât încadrarea fiecărei din deciziile indicate în alte categorii de decizii reglementate de lege denotă caracterul distinct al acestora și, corespunzător, prevederile normelor invocate de apelantă nu sunt aplicabile actului contestat în prezenta cauză.

Or, din dispozițiile art. 33 alin. (8) și (9) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, reglementează modalitatea de prelungire a termenului măsurilor asiguratorii aplicate de intimat la expirarea termenului stabilit de acesta, astfel încât aceste norme nu reglementează aplicarea unei măsuri asiguratorii distincte/diferite de cea aplicată anterior.

În consecință, instanța de apel a menționat că obiecțiile respective ale apelantei, sunt nefondate și contrare prevederilor normelor legale pertinente. În același context, instanța de apel a atestat că nu dispune de competență în vederea substituirii intimatului la aprecierea informațiilor deținute de acesta, urmând să stabilească doar dacă acestea se încadrează în noțiunea de „suspiciuni pertinente”

Astfel, instanța de apel a conchis că informațiile specificate de intimat se încadrează în noțiunea de suspiciuni pertinente și relevante, prevăzute de legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului ca temei pentru aplicarea măsurilor asigurătorii de către intimat, motiv pentru care cumulul constatărilor expuse supra denotă corespunderea actului administrativ contestat exigențelor legale și, astfel, lipsa temeiurilor pentru anularea acestuia.

Instanța de apel a apreciat ca fiind eronat argumentul apelantei referitor la caracterul anulabil al deciziei contestate ca urmare a lipsei unei motivări corespunzătoare a acesteia, în condițiile în care aspectele specificate supra, denotă că lipsa unei expuneri ce ar specifica motivele ce au condus la concluzia intimatului, expusă în decizie, privind existența indicilor înalți de suspiciune în spălare de bani, nu duce la nulitatea actului administrativ individual, motivarea necesară fiind recuperată de către autoritatea pârâtă conform art. 123 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, astfel încât trimiterile apelantei la normele Codului administrativ, ce instituie motivarea actului administrativ, sunt eronate.

Instanța de apel a respins și argumentul apelantei referitoare la examinarea cauzei în primă instanță în absența reprezentantului său, deoarece, deși aceasta invocă privarea sa de dreptul de a prezenta probe suplimentare, a formula cereri, a depune pledoariile în scris, etc., în ordine de apel aceasta nu a prezentat probe suplimentare, nu a formulat cereri și nu a invocat argumente suplimentare, astfel încât prin efectul devolutiv al apelului, argumentul dat este nefondat.

La data de 04 ianuarie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Crystalex Basic Works” a depus recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f.d.191-192).

Ulterior, la 06 aprilie 2022 Societatea cu Răspundere Limitată „Crystalex Basic Works” a depus recurs motivat.

În susținerea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material și anume art.34 alin.(8)-(9) al Legii nr.308 din 22.12.2017.

Pe lângă faptul că decizia nr.03/2-22-99d din 10.12.2020 nu întrunește condițiile de valabilitate ale legii speciale, aceasata nu le întrunește nici pe cele generale stabilite de Codul administrativ. Astfel, decizia contestată reprezintă un act administrativ defavorabil, a cărui legalitate urmează a fi apreciată prin prisma normelor Codului administrativ. Respectiv, față de actul administrativ defavorabil contestat în speță sunt aplicabile exigențele stabilite de Codul administrativ referitor la condițiile de formă și conținut pe care trebuie să le întrunească un act administrativ

A notat că, însăși noțiunea de act administrativ defavorabil este definită de art.10 alin.(1) din Codul administrativ ca fiind orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte

juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public

Din conținutul deciziei nr.03/2-22-99d din 10.12.2020, în mod imbatabil se confirmă că autoritatea publică, contrar normelor de drept citate supra, a emis un act administrativ defavorabil „Crystalex Basic Works” SRL, însă fără indicarea temeiurilor de fapt care au dictat emiterea acestui act și cu trimiterea de blachetă la normele Legii nr.308 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor. În esență, actul administrativ emis de Serviciu la 10.12.2020 în privința „Crystalex Basic Works” SRL, cuprinde doar partea introductivă a actului și partea dispozitivă, nefiind posibilă determinarea circumstanțelor care au dictat soluția în cauză

Reieșind din circumstanțele expuse supra, recurenta a menționat că emiterea repetată de către Serviciu la data de 10.12.2020 a deciziei de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr.03/2-22-99d este o măsură asiguratorie repetată și abuzivă, care încalcă dreptul de proprietate al societății asupra banilor din contul bancar.

Cauza a fost judecată de instanța de fond în absența reprezentantului reclamantului-recurent, căruia nu i s-a permis accesul la ședința de judecată, temei pentru casarea hotărârii prevăzut la art.432 alin. (3) lit.b) CPC și art.246 Cod administrativ.

Prin acțiunile menționate supra, consideră că instanța de fond a încălcat principiul caracterului public al dezbaterilor judiciare prevăzut de art.23 al CPC și implicit al art.6 paragraful 1 al CEDO.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 decembrie 2021, SRL „Crystalex Basic Works” a depus recurs la 04 ianuarie 2022. Dispozitivul deciziei din 14 decembrie 2021 a instanței de apel a fost expediat la 30 decembrie 2021 prin intermediul adresei electronice (f.d.190a). Decizia motivată a instanței de apel a fost recepționată de SRL „Crystalex Basic Works” conform avizului de recepție la 15 martie 2022 (f.d.195).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că SRL „Crystalex Basic Works” s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 04 ianuarie 2022 și recurs motivat la 06 aprilie 2022, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 19 iulie 2022 Serviciul Prevenire și Combaterea Spălării Banilor a depus referință solicitând de a fi declarat inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Crystalex Basic Works”.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Crystalex Basic Works”, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de

aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Crystalex Basic Works”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Crystalex Basic Works” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru